

Προς μια μορφωμένη γυναίκα, την οποία χλευάζουν επειδή εκκλησιάζεται (Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 16 Οκτωβρίου, 2019

Στον χλευασμό να απαντάς με χαμόγελο.

Ο χλευασμός τους προέρχεται από την μοχθηρή καρδιά· το χαμόγελό σου ας είναι χωρίς κακία. Ο χλευασμός αρμόζει στην άγνοια, ενώ στη γνώση αρμόζει το χαμόγελο. Με τον χλευασμό τους αυξάνουν την τιμή της προσευχής σου μπροστά στον αιώνιο Δικαστή. Αφού στον Θεό είναι πιο αγαπητή η προσευχή της θαρραλέας ψυχής, περικυκλωμένης από τα βέλη της κακίας, του μίσους, του φθόνου και του χλευασμού. Όλα αυτά τα βέλη έχουν αμβλυμένη την κορυφή και αιχμηρή την βάση, ώστε αποκρούονται από εσένα και λαβώνουν τους ίδιους τους τοξότες.

Η γυναίκα, του βασιλιά Δαβίδ, Μελχόλ, χλεύασε κάποια φορά την ένθερμη προσευχή του άντρα της. Από τον χλευασμό αυτό ο Θεός βρέθηκε περισσότερο προσβεβλημένος απ' ό,τι ο βασιλιάς Δαβίδ. Γι' αυτό ο Ύψιστος τιμώρησε την Μελχόλ: «και τῇ Μελχὸλ θυγατρὶ Σαοὺλ οὐκ ἐγένετο παιδίον ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ ἀποθανεῖν αὐτῆν» (Βασ. Β' 6, 23). Οποιοσ παρατηρεῖ προσεχτικὰ τὴ μοῖρα τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰ γεγονότα, αὐτός μπορεί να βεβαιωθεί ὅτι καὶ στὶς μέρες μας ὁ Θεός τιμωρεῖ αὐστηρά τοὺς χλευαστές τῆς ιερότητος.

Κι εσύ -εάν νομίζεις ὅτι οποιοσδήποτε λόγος εἶναι πιο δυνατό φάρμακο γι' αὐτοῦς ἀπὸ τὴ σιωπή- περὶ στους χλευαστές σου: με ἀπατούν τὰ μάτια μου ἢ βλέπω καλά; Εσεῖς ποὺ κάθε μέρα παρακαλάτε τοὺς ἐμπόρους καὶ τοὺς γαιοκτήμονες καὶ τοὺς χωροφύλακες, τὴν μὴ γιὰ τὸ ἓνα καὶ τὴν ἄλλη γιὰ τὸ ἄλλο, χλευάζετε ἐμένα, επειδή παρακαλῶ τὸν αἰώνιο Δημιουργό μας; **Δεν εἶναι πιο γελοῖο νὰ παρακαλᾷς τὸν ἀνῆμπορο παρά τὸν Παντοδύναμο; Δεν εἶναι παράλογο νὰ προσκυνᾷς τὴ σκὴν παρά τὸν Ζωοδότη καὶ Κύριο;**

Ἐχει εἰπωθεῖ κάποιος στὸν προφήτη: «ἐπικατάρματος ὁ ἄνθρωπος, ὃς τὴν ἐλπίδα ἔχει ἐπ' ἄνθρωπον» (Ιερ. 17, 5). Οποιοσ τοποθετεῖ τὴν ἐλπίδα στὸν θνητό ἄνθρωπο, σὲ μὴ πρόσκαιρη φούσκα καὶ δὲν τὴν τοποθετεῖ στὸν Θεό Παντοκράτορα, εἶναι οφθαλμοφανές ὅτι εἶναι καταραμένος. Καὶ αὐτὴ ἡ κατάρα ἐπάνω του καὶ στὸ σπίτι του μπορεί νὰ ἐπιβεβαιωθεί με τὴν καθημερινή ἐμπειρία. Εἶναι ξεκάθαρο, ὅτι κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο εἶναι καταραμένος ὁ ἄνθρωπος ποὺ παρακαλᾷ μόνο τὸν ἄνθρωπο ἐνῶ

δεν παρακαλά Εκείνον που κρατά τα πάντα και μπορεί τα πάντα. Αλλά, πρόσεχε, **καμιά φορά η σιωπή είναι χρησιμότερη και από αυτά τα λόγια.**

Ο πρώτος χλευασμός συγχύζει την προσευχόμενη ψυχή. Όμως εσύ ήδη επέζησες και δεν παραιτήθηκες από την προσευχή. Ενώ ο επαναχλευασμός είναι ώθηση. Σ' αυτό λες και μόνη σου ότι έχεις εμπειρία. Τώρα αισθάνεσαι ότι είναι ο Θεός κάπως εγγύτερα σ' εσένα και η εκκλησία πιο αγαπητή και η προσευχή πιο γλυκιά. Να ξέρεις ότι θα έρθει καιρός, όπου ο χλευασμός θα σταματήσει και θα αρχίσει να γίνεται συναίνεση και θαυμασμός και έπαινος και τότε η ψυχή σου θα βρίσκεται σε μεγαλύτερο κίνδυνο απ' ο τι βρίσκεται τώρα. **Τώρα μαθαίνεις την ταπεινοφροσύνη, ενώ τότε θα αμύνεσαι από την υπερηφάνεια.** Αλλά αυτό είναι άλλο ζήτημα, άλλος πειρασμός.

Να ξέρεις ότι εκείνοι που μας βασανίζουν με χλευασμό εκείνοι ακριβώς είναι και οι εχθροί μας. Και σ' αυτούς αναφερόταν ο Κύριος όταν έδινε την εντολή: «*ἀγαπάτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν*» (Ματθ. 5, 44). **Χωρίς να το ξέρουν, μας κάνουν καλό. Πικραίνουντάς μας και στενοχωρώντάς μας, ανάβουν την φλόγα του Θεϊκού πυρός μέσα μας.** Γαβγίζοντας πίσώπλατα όταν εμείς βαδίζουμε στον ναό του Θεού **μας σπρώχνουν πιο κοντά στον Θεό.** Κάνοντάς μας τη γη πιο ανιαρή μας κάνουν τον ουρανό ακόμα πιο αγαπητό. Η παγωνιά και ο άνεμος δεν σκέπτονται το καλό του δένδρου, αλλά, αν και άθελά τους, του κάνουν καλό. Έτσι και οι εχθροί σου σ' εσένα.

Γι' αυτό συγχώρησέ τους και ευλόγησέ τους και **προσευχήσου στον Θεό γι' αυτούς,** και -εκείνο που αποτελεί το αποκορύφωμα όλων- **αγάπα τους ως τους μέγιστους ευεργέτες σου μετά του Θεό.**

Αλλά εάν η ψυχή σου δεν υπομένει αυτό το ελάχιστο σύριγμα της γήινης σκόνης και δεν προτιμά να ντρέπεται απέναντι στον Χριστό, τότε θα γελούν μαζί σου όχι μόνο οι άνθρωποι αλλά και τα δαιμόνια.

Να επισκέπτεσαι συχνά τους οίκους της θλίψης. Να επισκέπτεσαι και το νεκροταφείο. Να σκέπτεσαι περί του σταυρού του Χριστού, και να τον ασπάζεσαι όσο πιο συχνά μπορείς. Και περί του τέλους της ζωής να σκέπτεσαι. Όλα αυτά θα σε βοηθήσουν να ισχυροποιήσεις τη διάθεσή σου για προσευχή και να φθάσεις έως την πλήρη νίκη.

Ειρήνη και έλεος Κυρίου.

(Από το βιβλίο "Δρόμος δίχως Θεό δεν αντέχεται...: Ιεραποστολικές επιστολές Α'",

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

μετάφραση Σβετλάνα Πέτσιν, Ηλίας Σαραγούδας, Νεφέλη Σαραγούδα - Πέτσιν, 1η έκδ., "Εν πλω", Αθήνα, 2008)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: agiosthomas.gr)